

Středa večer 24. března 1943

Seděli jsme si pěkně pospolu, mamka s taťkou, Margot a já; vtom přišel Piet a pošeptal něco taťkovi do ucha. Sotva jsem zaslechla něco jako ve skladu se převrhl sud a někdo lomcuje dveřmi. Margot vyrozuměla totéž, ale snažila se mě ještě trochu upokojit, poněvadž jsem ovšem zbělela jak křída a strašně jsem znervózněla.

My tři jsme vyčkávaly; otec šel zatím s Pietem dolů a ani ne za dvě minuty se vrátila paní van Pelsová od rádia nahoru. Vyprávěla, že ji Pim vyzval, ať rádio zhasne a jde tiše nahoru. Ale jak to bývá, když chce jít člověk právě potichoučku? To praskají staré schody právě dvakrát tolik. Po dalších pěti minutách přišel Piet s Pimem, zbledlí až po špičku nosu, a vylíčili nám své zážitky.

Zaujali místo pod schody a čekali, avšak bez následku, ale najednou, tak přece!, uslyšeli dvě ohromné rány, jako když někdo tady v domě zabouchne dvoje dveře. Pim byl skokem nahoře, Piet nejdřív ještě upozornil Pfeffera, načez i ten s velkými cavyky a šramocením konečně taky přistál nahoře. Teď jsme se museli odplížit v punčochách o patro výš k Pelsům. Pán byl silně nachlazený a ležel už v posteli, a tak jsme všichni obstoupili jeho lože a šeptem sdělovali své dohady.

Pokaždé, když pán hlasitě zakašlal, myslely jsme s milostpaní, že nás snad hrůzou chytanou křeče. Tak to šlo dál, až jeden z nás přišel na zářný nápad podat kodein, kašel se tím okamžitě utišil.

A opět jsme čekali a čekali, jenže se k nám už nic nedoneslo, a tak jsme teď vlastně všichni usoudili, že když zloději zaslechli kroky v tak ztichlém domě, uprchli.

Smůla byla, že rádio dole bylo ještě naladěné na Londýn a židle taky ještě pěkně rozestavené okolo. Pokud by

dveře byly vypáčené a hlídka protiletecké ochrany by si toho všimla a zavolala policii, byl by oheň na střeše a mohla by ta příhoda pro nás mít tuze nepříjemné následky. A tak pan van Pels vstal, natáhl si kalhoty a kabát, nasadil klobouk a veleopatrně sešel za tačkou po schodech, v závěsu s Peterem*, který se pro jistotu vyzbrojil těžkým kladivem. Dámy nahoře (včetně nás s Margot) napjatě čekaly, načež se pánové o pět minut později objevili nahoře a řekli, že v domě je jinak klid. Domluvili jsme se, že se nebude pouštět voda ani splachovat záchod; ale vzhledem k tomu, že z toho rozčilení všichni dostali bolení, umí si každý představit, co se tam vznášelo za puch, když jsme všichni, jeden po druhém, vykonali potřebu.

Když se však něco takového stane, pokaždé se toho semele víc, i tentokrát. Zaprvé že zvonkohra ze Západní věže nehrála, přitom ta je vždycky tak uklidňující, a že pan Voskuijl šel předchozího večera domů dřív a my nevěděli jistě, jestli se Bep ještě podařilo získat klíč a jestli třeba nezapomněla zamknout.

Ale pořád ještě byl večer a my jsme ještě byli v nejistotě; ačkoliv přece jen zase trošku uklidnění, jelikož jsme již od čtvrt na devět, kdy zloděj přišel, do půl jedenácté už nic neslyšeli.

Dodatečně nám přišlo taky velice nepravděpodobné, že by zloděj vylomil dveře tak brzy večer, kdy ještě na ulici mohou být lidé. Navíc jednomu z nás napadlo, že by to mohl být skladník našich sousedů, firmy „Keg“, který se zdržel v práci; poněvadž v tom rozrušení a vzhledem k tenkým stěnám se člověk ve zvucích snadno zmýlí, a také obrazotvornost obvykle sehrává v takových neblahých chvílích velkou roli.

A tak jsme si lehli do postelí, ale ne každý dokázal usnout. Tačka, mamka i pan Pfeffer se často budili a já můžu s mírnou nadsázkou říct, že jsem nezamhouřila oka.

* Anne mění jméno Petera van Pelse na Pieta, ale při psaní se občas splete.

Dnes ráno šli pánové dolů a ohmatali domovní dveře, jestli jsou ještě zavřené, ale všechno bylo v pořádku!

Událost, která nebyla nikterak příjemná, jsme samozřejmě v živých barvách vylíčili celému osazenstvu kanceláře, poněvadž dodatečně se o takových věcech dá snadno žertovat, a jedině Bep nás brala au sérieux*.

N.B. Záchod byl následujícího rána velice ucpaný a tačka musel dlouhým dřevěným bidlem vyšťourat všechny jahodové recepty (naš nynější toaletní papír) plus několik kilo lejn. Bidlo jsme pak opálili.

* Vážně (fr.)